

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D., ve věci

žalobce: T. M., nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Tomášem Mikulou, advokátem
sídlem Chrástěšovská 1166, 763 12 Vizovice

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem Třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, č. j. KUZZL 63159/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl kodvolání žalobce změněn výrok rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice (dále „stavební úřad“) ze dne 9. 8. 2021, č. j. SÚ/34067/2021/CHJ, tak, že řízení o návrhu ve věci společného územního a stavebního řízení pro stavbu „Novostavba rodinného domu X“ na pozemcích parc. č. X a parc. č. XA v kat. úz. X se zastavuje podle § 96l odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
2. Stavební úřad společné územní a stavební řízení ve věci uvedené stavby původně zastavil dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jelikož žalobce nedoplnil stavebním úřadem požadované doklady a náležitosti projektové dokumentace.

II. Podání žalobce a žalovaného

3. Žalobce v *žalobě* namítl porušení zásad správního řízení uvedených v § 2 odst. 2, odst. 3 a odst. 4, v § 3, v § 4 odst. 1, v § 6 a § 7 odst. 1 správního řádu. Dále namítl neurčitost, nepřehlednost, nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí stavebního úřadu a jejich nepřezkoumatelnost. Ve třetím žalobním bodu brojil proti konkrétně specifikovaným obsahovým vadám a dílčí nejasnostem obou rozhodnutí. V *doplnění žaloby* dále rozvíjel žalobce námitku toho, že napadené rozhodnutí bylo „šito horkou jehlou“, a to skutečnostmi, které zjistil na základě žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
4. Žalovaný se ve svém *vyjádření* vypořádal s jednotlivými žalobními body. Uvedl, že žalobce ve stanovené lhůtě doložil pouze část požadovaných podkladů a jeho žádost tak i po doplnění a opakované výzvě trpěla nedostatky, proto stavební úřad řízení zastavil. Žalobu navrhl zamítnout.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce *replikou*, ve které setrval na svých žalobních námitkách.

III. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl po nařízeném jednání, na kterém účastníci setrvali na svých stanoviscích.
7. Žalobní námitky nejsou důvodné.

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (bod IV. žaloby)

8. Soud se sice ztotožňuje se žalobcem v tom, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu dílčích nepřesností a skutečně není obsahově nejprůhlednější, nicméně nic z toho nemá vliv na zákonnost vlastního posouzení a závěru jak stavebního úřadu, tak i žalovaného. Soud se ztotožňuje se žalobce i v tom, že rozhodnutí stavebního úřadu není ideálním příkladem důsledné a precizní práce stavebního úřadu a samo vykazuje řadu vad, nicméně ani to není důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí nebo rozhodnutí stavebního úřadu.

9. Jako první se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalobce poukazoval na nedostatečnost jeho odůvodnění. Přezkoumatelností rozhodnutí se soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé věcného přezkumu správním soudem. Závěry ohledně přezkoumatelnosti správního rozhodnutí jsou součástí rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu, kterou soud nepovažuje za nutné na tomto místě rekapitulovat, nicméně je třeba zdůraznit, že ke konstatování nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí by měl soud přistoupit pouze v případě skutečně zásadních vad, které by bránily jeho přezkumu. Po zjištění obsahu žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno a žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s podstatou námitek žalobce. Skutkový stav zjištěný správními orgány není v rozporu se spisovým materiálem a byl zjištěn dostatečně. O přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí konečně svědčí i to, že žalobce byl schopen proti závěrům žalovaného předložit vlastní argumentaci.
10. K námitkám vyjádřeným v bodu IV. žaloby soud připomíná, že žalovaný není povinen zabývat se každou jednotlivou odvolací námitkou, ale je postačující, pokud své rozhodnutí postaví na vlastní ucelené argumentaci, která pokrývá podstatu odvolacích námitek. Podle názoru soudu tak žalovaný učinil a podrobil revizi podstatné závěry stavebního úřadu, které vedly k zastavení řízení. Je vhodné připomenout, že se ve věci nejedná o otázku věcného přezkumu, ale o posouzení, zda byly splněny podmínky pro to, aby se stavební úřad vůbec mohl zabývat žádostí o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení (společné povolení) jako takovou. Případné dílčí nedostatky, resp. nevypořádání každé jednotlivé odvolací námitky nemůže být překážkou zákonnosti napadeného rozhodnutí v případě, že by nebyly splněny podmínky pro věcné projednání žádosti.
11. Uvedené platí zejména pro námitku nevypořádání jednotlivých bodů odvolání dle struktury dané žalobcem. Z podaného odvolání vyplývá, že se jeho jednotlivé body minimálně dílčím způsobem prolínají a směřují dílem proti procesnímu postupu stavebního úřadu a kvalitě odůvodnění rozhodnutí a dílem proti jeho věcné správnosti (resp. důvodnosti požadavků stavebního úřadu). Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný důvodností požadavků stavebního úřadu zabýval a věnoval se i podstatným otázkám vedení řízení před stavebním úřadem. Soud zdůrazňuje, že procesní vady, které nemají vliv na zákonnost, nemohou být důvodem pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, přičemž v tomto smyslu bylo i rozhodnutí stavebního úřadu posouzeno žalovaným.
12. Nedodržení struktury odvolání žalobce proto nemůže být v žádném případě důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
13. Při konfrontaci odvolání a žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že nebyly vůbec vypořádány body 17 a 18 odvolání, nicméně jejich neposouzení nemá žádný vliv na hodnocení správnosti rozhodnutí stavebního úřadu. Zrušení žalobou napadeného rozhodnutí jen proto, aby byly tyto body dovypořádány, by bylo naprostým formalismem bez jakéhokoli vlivu na výsledek sporu. Zbýlé body byly alespoň zcela minimálně vypořádány.
14. Pokud jde o strukturu napadeného rozhodnutí a to, kde se nachází přepis odvolání žalobce, tak tato skutečnost je pro věcnou správnost žalobou napadeného rozhodnutí zcela irrelevantní. Podle názoru soudu je dokonce zcela nadbytečné, aby žalovaný do svého rozhodnutí přepisoval odvolání žalobce, pokud ho vypořádá. Tedy je i zcela irrelevantní,

pokud některé pasáže odvolání žalovaný v přepisu vynechal. Smyslem správních rozhodnutí (a konečně i soudních) není přepisovat podání účastníků, ale vypořádat jejich námitky, které jsou podstatné pro posouzení zákonnosti prvostupňového rozhodnutí. Takovou námitkou jistě nejsou invektivy žalobce na adresu pracovníce stavebního úřadu, zvláště v situaci, kdy její požadavky byly zcela oprávněné a v souladu se zákonem (viz níže), tudíž pokud žalovaný tuto námitku zcela ignoroval, nedopustil se ničeho, čím by zkrátil žalobce na jeho právech. Naopak soud zcela chápe žalovaného, že nepovažoval za nutné pokračovat v osobní polemice žalobce o schopnostech úřední osoby.

15. V případě tvrzení o uvedení chybných dat, do kdy běžela lhůta pro doplnění žádosti, dává soud žalobci za pravdu. V napadeném rozhodnutí je skutečně na str. 8 chybně uvedeno, že výzvami ze dne 15. 2. 2021 a 24. 2. 2021 byla shodně stanovena žalobci lhůta pro doplnění žádosti do 31. 5. 2021. V čem bylo ale tímto zasaženo do práv žalobce není nijak patrné, zvláště v situaci, kdy na výzvu ze dne 15. 2. 2021 navazovalo rozhodnutí o přerušení řízení právě do 31. 5. 2021. Požadavek na doplnění závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru (HZS) byl uveden ve výzvě ze dne 15. 2. 2021 a následně nebyl zopakován v obou dalších výzvách ze dne 24. 2. 2021 a 10. 6. 2021. Tuto skutečnost označil žalovaný za pochybení správního orgánu, tudíž postupoval ve shodě s odvoláním.
16. Pokud jde o námitky stran obsahu emailové korespondence, tak žádný email ze dne 28. 2. 2021 a ze dne 10. 3. 2021, na které odkazuje žalobce, není založen ve správním spise stavebního úřadu. Jejich existence ani doručení správnímu orgánu nevyplývá ani z příloh odvolání a totožných příloh žaloby, neboť žalobce doložil „emaily“, jejichž hlavička obsahovala pouze „Předmět:“. Není proto patrné, z jakého emailu byly odeslány, komu ani kdy. Naopak, žalovaný v napadeném rozhodnutí přesně cituje email ze dne 3. 3. 2021, který je součástí správního spisu.
17. Soud se zabýval i doplněním odvolání, které bylo doručeno žalovanému dne 20. 9. 2021, tj. v den vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu nelze zjistit, zda došlo k odeslání žalobou napadeného rozhodnutí dříve, než bylo doplnění odvolání doručeno, přesto, i kdyby bylo doplnění odvolání doručeno žalovanému dříve, případné nevypořádání v doplnění uplatněných námitek by nemělo vliv na podstatu věci a nebylo by důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Zároveň soud zjistil, že shodné námitky uplatnil žalobce i v podané žalobě, tudíž nebyl zkrácen na přezkumu dotčení jeho práv vyplývajících ze zásad správního řízení, neboť soud se jeho námitkami zabýval (viz níže).
18. Tvrzení o tom, že napadené rozhodnutí je „šito horkou jehlou“, je zcela nepodstatné. Z pohledu soudu je v zásadě naprosto jedno, jestli žalovaný posuzoval věc sedm, dvanáct nebo dvacet osm dní. Důležité je, jestli posoudil odvolání v zákonných mezích a zda dospěl k zákonnému výsledku nebo ne. Nyní projednávaná věc není z pohledu druhostupňového orgánu nijak složitá. Žalobce byl vyzván k doplnění své žádosti a na žalovaném bylo, aby v souvislosti se zastavením řízení posoudil, zda výzvy stavebního úřadu byly vydané v souladu se zákonem a zda jim žalobce vyhověl či nikoliv. Nejedná se tedy o žádnou vysoce odbornou záležitost a z prostého posouzení důvodnosti zastavení řízení neučiní složitou věc ani grafické zpracování odvolání.
19. V rámci obecného hodnocení nepřezkoumatelnosti soud považuje za vhodné reagovat i na tvrzení žalobce ohledně jednoho z podkladů správního rozhodnutí, a to vyjádření České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Tato listina se vč. žádosti

nachází ve správním spise. Podle § 50 a násl. správního řádu mohou správní orgány v rámci dokazování využít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že projektová dokumentace je opatřena razítkem Ing. V., autorizovaného inženýra pro pozemní stavby, ČKAIT – 1301749. Vyjádření příslušné odborné komory bylo vyžádáno s ohledem na pochybnosti o stavu projektové dokumentace. Podle názoru soudu nebyl tento úkon nutný, neboť stavební úřad si byl schopen hodnotit projektovou dokumentaci již před tímto stanoviskem, nicméně zároveň soud ve vyžádání stanoviska nespatřuje žádné porušení práv žalobce. Pro věcné důvody, které vedly k zastavení řízení, toto stanovisko nebylo podstatné, neboť stavebnímu úřadu bylo vyžádáno a doručeno až poté, co ve věci bylo stavebním úřadem v prvním stupni rozhodnuto.

K porušení zásad správního řízení (bod III. žaloby)

20. Předem soud konstatuje, že v projednávané věci nedošlo k porušení zásad správního řízení tak, jak to namítal žalobce. Jelikož žalobce směřuje svoji argumentaci v podstatě celou proti postupu stavebního úřadu, níže soud ozřejmí, proč postup stavebního úřadu nepovažuje za nezákonný. Opakovaná tvrzení, že žalovaný vady postupu stavebního úřadu nenapravil, ale „úmyslně přehlédl a přikryl“, není pravdivé, neboť postup stavebního úřadu nebyl v rozporu se zákonem. Žalovaný tudíž neměl co ani úmyslně přehlédnout, ani přikrýt. Naopak, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný některá pochybení stavebnímu úřadu vytkl, odstranitelná napravil a ta, která neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (a celkový výsledek sporu), pojmenoval (např. absenci opakované výzvy k doložení stanoviska HZS).

Zásada legality

21. Z obsahu správního spisu vyplývá, že stavební úřad obecně požadoval po žalobci doložení takových podkladů, které jsou nezbytné pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Soud sice souhlasí s tím, že nemohl stavební úřad požadovat doložení rozhodnutí o povolení sjezdu, ale zároveň žalovaný ve prospěch žalobce tuto součást výzvy posoudil jako nezákonnou, a (ne)doložení požadovaného rozhodnutí nebylo důvodem pro zastavení řízení, stejně jako nedoložení stanoviska HZS. Není proto důvod se blíže zabývat námitkami, které s povolením sjezdu souvisely, a to ani s těmi uvedenými v replice.
22. Pokud jde o požadavek na doložení třetího vyhotovení projektové dokumentace, tento plně odpovídá § 110 odst. 3 věta první stavebního zákona, dle kterého se projektová dokumentace sice předkládá ve dvojím vyhotovení, ale není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se *trojmo*.
23. V projednávané věci je obecním úřadem v místě stavby obecní úřad Tlumačov. Ten nicméně není stavebním úřadem, tím je Městský úřad Otrokovice. Žalobce byl povinen doložit tři vyhotovení projektové dokumentace.
24. V replice žalobce uvádí, že s ohledem na to, že se ve věci jednalo o společné povolení, tak měl být namísto § 110 odst. 3 stavebního zákona použit postup dle § 94 odst. 4 stavebního zákona. S tím ovšem soud nesouhlasí, a to proto, že dle § 94 odst. 4 stavebního zákona ve znění účinném pro posuzovanou věc platilo, že „*Dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává; to neplatí, bylo-li zrušeno územní*

rozhodnutí pro záměr, pro který bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.“ Obě ustanovení tak dopadají na zcela odlišné otázky.

Zásada ochrany dobré víry

25. K přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí může soud přistoupit pouze ze žalobcem vymezených důvodů. Pokud jde o namítané požadavky stavebního úřadu v rozsahu větším než nezbytném a v rozporu se zákonem se proto soud zbýval pouze námitkami, které žalobce výslovně uvedl, tj. požadavkem na výškové osazení stavby, opatření výkresu severkou, na měřítko výkresů a detailní popisek inženýrských sítí.
26. Požadavek na výškové osazení stavby v nadmořské výšce Balt po vyrovnání je v souladu správními předpisy. Správně žalovaný odkázal na vyhl. č. 499/2006 Sb. a její přílohu 8 (společné povolení) část C 3 (Koordinační situační výkres) písm. e), dle kterého situační výkres má obsahovat stávající výškopis a polohopis, a písm. g), dle kterého situační výkres má obsahovat stanovení nadmořské výšky 1. nadzemního podlaží u budov ($\pm 0,00$) a výšky upraveného terénu; maximální výšku staveb, a na nařízení vlády č. 430/2006 Sb., dle kterého je geodetickým referenčním systémem závazným na území státu výškový systém baltský – po vyrovnání (Bpv). Stavební úřad zcela v souladu s právními předpisy neakceptoval výškové osazení stavby dle prostého pevného bodu na staveništi – poklopu kanalizace.
27. Pokud jde o požadavek na zakreslení severky, tento explicitně z vyhl. č. 499/2006 Sb., příloha 8, výslovně nevyplývá, nicméně část C – Situační výkresy implicitně obsahuje požadavek na nutnost orientace stavby [bod C.1 písm. d), C.2 písm. b), příp. C.3 písm. c) či e) vyhlášky]. Výkres musí být orientován a k jeho orientaci slouží určení světových stran.
28. Ze správního spisu plyne, že výkresy, které jsou součástí projektové dokumentace, nemají uvedené měřítko. Požadavky na měřítko jsou opět uvedeny ve vyhl. č. 499/2006 Sb., příloha 8 (společné povolení) a v příloze 13 (projektová dokumentace pro provádění stavby). Je pravdou, že výkresy obsahují kotování, nicméně obě přílohy umožňují určité rozpětí měřítek, ve kterých mohou být výkresy provedeny. Z pouhého označení kót není patrné, zda jsou výkresy uvedeny ve správném měřítku a odpovídají požadavkům vyhlášky.
29. Požadavek na popis přípojek opět vyplývá z vyhl. č. 499/2006 Sb., příloha 8 (společné povolení) část B.3 a část C.1 písm. b) a dále z přílohy 13 části C.2 písm. k) a části D. Samotné přípojky jsou sice „zakresleny“ v jednom z výkresů, ale toliko čarami končícími u domu, resp. u hranice sousedního pozemku v případě trativodu. V řízení nebyly odstraněny rozpory ohledně napojení přípojky NN, na které stavební úřad poukázal, a nebyly ani odstraněny vady souhrnné technické zprávy v části B.2.6 odst. a). Podstatné v tomto směru je především to, že v souhrnné technické zprávě, narozdíl od průvodní zprávy není vůbec řešena plynovodní přípojka, ačkoliv dům má být vytápěn plynovým kondenzačním kotlem. Soud se ztotožňuje i s pochybnostmi stavebního úřadu ohledně trativodu, když z jediného výkresu, na kterém je zachycen, je zjevně patrné jeho vyústění mimo pozemek žalobce. Ani tato okolnost nebyla nijak vysvětlena.

Legitimní očekávání žalobce

30. Žalobce nijak neprokázal, že by došlo k postupu v rozporu s jeho legitimním očekáváním. Podle soudu byla podstata požadavků stavebního úřadu v souladu se zákonem a žalobce své

úvahy o tom, že v jeho případě postupoval stavební úřad odlišně než v jiných případech, příp. že na něj byly kladeny zvýšené požadavky, ničím nedoložil.

31. Soud se podrobně seznámil s celým správním spisem, jehož revizi prováděl, vč. všech výzev, které byly žalobci adresovány. Žalobce sice brojí proti sérii konkrétních pochybení správních orgánů, ale nijak se nevyjadřuje k tomu, proč některé zcela zjevně zákonné povinnosti nesplnil (např. doložit plán kontrolních prohlídek, uvést označení osoby, která bude vykonávat stavební dozor v případě svépomocné stavby, resp. uvedení stavebního podnikatele, který bude stavbu realizovat, neodstranění zjevných rozporů mezi průvodní zprávou a souhrnnou technickou zprávou). I nesplnění těchto povinností by totiž muselo vést ke stejnému výsledku, tj. k zastavení řízení. Neochota žalobce nést důsledky svého procesního postupu ovšem není důvodem pro konstatování porušení zásady jeho legitimního očekávání.

Postup stavebního úřadu v souladu se zásadou materiální pravdy

32. Námitka je zcela obecná a soud k ní i ve shodné míře obecnosti může jen uvést, že ve věci nedošlo k přezkoumávání věcné správnosti návrhu. Jelikož žalobce nevyhověl (z pohledu soudu oprávněným) požadavkům stavebního úřadu, došlo k zastavení řízení. Jestliže nebylo ve věci věcně rozhodováno, nemohl stavební úřad ani zjišťovat skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, neboť k tomu ani nebyl důvod.

Princip výkonu státní správy jako služby veřejnosti

33. Princip výkonu státní správy jako služby veřejnosti v žádném případě neznamená, že správní úřady (vč. stavebních) budou automaticky schvalovat žádosti, které jim veřejnost, v tomto případě žalobce, předkládají. Stavební úřad není „automatem na razítka“, jeho úkolem není vycházet vstříc stavebníkovi, ale poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům i dalším účastníkům řízení, případně veřejným subjektivním právům veřejnosti v širším slova smyslu (napojení staveb, jejich soulad se stavebními, požárními či ekologickými předpisy atd.). K této ochraně dochází především tak, že stavební úřad musí vyžadovat splnění zákonných podmínek pro vydání příslušného opatření.
34. Soud sice chápe, že žalobce očekával jiný přístup stavebního úřadu, než jakého se dočkal, přesto ale stavební úřad žalobce nezahrnul požadavky nad rámec zákona. Pokud by žalobce předložil perfektní dokumentaci, nemusel by ho stavební úřad vyzývat k jejímu doplnění. Pokud by žalobce požadavkům stavebního úřadu vyhověl (těm, které byly oprávněné a v souladu se zákonem), nebyl by důvod k zastavení řízení a v konečném důsledku ani k tomuto soudnímu sporu.

Zásada rychlosti a hospodárnosti řízení

35. V případě požadavku na rychlost řízení soud souhlasí se žalobcem v tom, že postup stavebního úřadu nebyl zcela systematický, způsob, jakým sděloval stavební úřad žalobci vady, které má odstranit, by jistě mohl být lepší, a vady dokumentace mohly být žalobci vytknuty v jediné výzvě. Tím by bezpochyby nemohla nastat situace dvou odlišných lhůt pro odstranění vad žádosti. Nicméně soud nevidí v tomto žádný důvod, který by měl směřovat ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

36. Nepochybně obě stanovené lhůty byly svou délkou zcela přiměřené uloženým povinnostem. Obě lhůty byly ve prospěch žalobce a zároveň bylo pouze a jedině na žalobci, jak rychle splní požadavky stavebního úřadu. Tudíž soud v uvedeném neshledal žádné dotčení práv žalobce.
37. Pokud jde o celkovou délku řízení, tak svou žádost podal žalobce dne 8. 2. 2021, k prvnímu přerušení řízení došlo dne 15. 2. 2021 (+7 dní) nejpozději do 31. 5. 2021, v této lhůtě nebyly vady žádosti odstraněny, dne 10. 6. 2021 vydal stavební úřad další výzvu a zároveň přerušil řízení (+10 dní) do 30. 7. 2021. Dne 9. 8. 2021 rozhodl stavební úřad o zastavení řízení (+9 dní), rozhodnutí bylo doručeno dne 13. 8. 2021 (+4 dny). S ohledem na to, že během přerušení řízení lhůty neběží (srov. § 65 odst. 1 věta druhá správního řádu), tak řízení před stavebním úřadem od podání žádosti do doručení rozhodnutí stavebního úřadu trvalo celkem 30 dní. Na jednu stranu žalobce kritizuje, jak dlouho řízení v jeho věci trvalo před stavebním úřadem, ale na druhé straně to, že žalovaný rozhodl příliš rychle.
38. Pokud jde o zásadu hospodárnosti, tak ani v tomto případě soud neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Jestliže soud požadavky stavebního úřadu shledal v podstatné míře zcela oprávněné, nemohl dospět ani k závěru, že by v důsledku jeho postupu měly vznikat žalobci zcela zbytečné náklady.

Zásada procesní rovnosti

39. Žalobce byl po celou dobu řízení jeho jediným účastníkem, stavební úřad nebo žalovaný nemohl s jiným účastníkem zacházet lépe, resp. ho preferovat, a vytvářet tak nerovné postavení. Pokud má žalobce namítá, že existovalo nerovné postavení mezi ním a stavebním úřadem, musí soud žalobci připomenout, že mezi stavebním úřadem a žadatelem o vydání stavebního povolení neexistuje rovné postavení už jen z toho důvodu, že stavební úřad o jeho žádosti *rozhoduje* a je oproti žadateli o stavební povolení ve *vrchnostenském* postavení. Soud ze správního spisu ověřil, že stavební úřad ani žalovaný svého postavení nijak nezneužívali, nijak žalobce nešikanovali ani ho nezahrnovali zcela nepřiměřenými a nesmyslnými požadavky.

Další namítané vady a nejasnosti napadeného rozhodnutí (bod V. žaloby)

40. Pokud jde o námitky obsažené v bodu V. žaloby, ty opětovně směřují do přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, tentokrát výslovně z důvodů nedostatečného vypořádání. Soud se proto zabýval dostatečností vypořádání žalobcem uváděných konkrétních námitek.
41. Žalobce tvrdí, že stavební úřad nereagoval na emaily ze dne 28. 2. 2021 a ze dne 10. 3. 2021, k těm platí shora uvedené, že se ve správním spise nachází pouze jako přílohy odvolání a žalobce nedoložil jejich skutečné odeslání a komu byly adresovány. Stran *napadeného* rozhodnutí žalovaný ve vyjádření k žalobě dostatečně vysvětlil, že kopie emailu s ručně dopsaným datem 28. 2. 2021 je doslovně stejná s emailem ze dne 3. 3. 2021, který je ve správním spise založen a s jehož obsahem se v napadeném rozhodnutí vypořádal. Pokud jde o email ze dne 10. 3. 2021, tak tím se soud s ohledem na neprokázání jeho doručení nezabýval.
42. Soudu sice nezná okolnosti, které předcházely podání žádosti o vydání společného povolení, ale nemůže přejít bez povšimnutí, že obsah (sporných) emailů i celkový způsob komunikace s úředníky ať už stavebního úřadu nebo i žalovaného se nese ve velmi konfrontačním tónu, na který oba správní úřady reagovaly s velkou mírou zdrženlivosti. Žalobce ve svých

podáních prokazuje absenci respektu nejenom k samotným správním úřadům, ale i k právnímu řádu, a nakonec se domáhá toho, aby tomuto chování a jeho vlastní libovůli poskytl ochranu soud. Tento způsob domáhání se „práva“ nemůže obstát.

43. Nicméně, aby soud dostal své přezkumné povinnosti, sděluje žalobci, že žalovaný mu poskytl odpověď na jeho otázku, který předpis nařizuje dveře na WC na str. 9 napadeného rozhodnutí. Na téže straně napadeného rozhodnutí mu poskytl odpověď i stran technických a technologických zařízení. Námitka tedy byla vypořádána.
44. Pokud jde o problematiku přerušení řízení byla celkově řešena na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Námitka byla taktéž vypořádána.
45. Pochybení stavebního úřadu při aplikaci procesní úpravy byla důvodem změny výroku rozhodnutí stavebního úřadu. Otázkou, který právní předpis a jaká ustanovení měla být ve věci aplikována, se žalovaný zabýval na str. 6, vč. toho, dle kterého předpisu mělo dojít k přerušení řízení. Námitka byla opět vypořádána. Na okraj soud uvádí, že případná procesní pochybení stavebního úřadu, napravená žalovaným, nemohla mít vliv na věcnou správnost žalobou napadeného rozhodnutí.
46. Rozpory výzev k doplnění žádosti ze dne 15. 2. 2021 a 10. 6. 2021 vyřešil žalovaný dostatečně na str. 7 napadeného rozhodnutí. Případné rozpory ve výzvách neměly vliv na to, že žalobce nedoložil doklady, které doložit měl, k jejichž doložení byl řádně vyzván a které byly požadovány v souladu se zákonem. Námitka žalobce byla vypořádána.
47. K přehlednosti dokumentace a k důvodům, proč má být dokumentace vytvořena tak, aby se v ní vyznala jakákoliv osoba, se žalovaný vyjádřil na poslední straně svého rozhodnutí. Námitka byla vypořádána.
48. Žalovaný v žádném případě nebagatelizoval důvody změny výroku rozhodnutí stavebního úřadu. Postup stavebního úřadu byl zjevně chybný, avšak pro postup žalovaného v odvolacím řízení jsou dány jasné mantinely v § 90 odst. 1 správního řádu, dle kterého, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,
 - a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,
 - b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo
 - c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Jakýkoliv jiný procesní postup než změna rozhodnutí stavebního úřadu, nepřipadal do úvahy, neboť nebyly dány důvody pro rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu a případné zrušení rozhodnutí stavebního úřadu a jeho vrácení k novému projednání [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu] by nevedlo k žádnému jinému výsledku, tj. bylo by procesně

neekonomické a ne hospodárné. Žalovaný postupoval zcela v souladu se svým oprávněním a odvoláním napadené rozhodnutí změnil a provedená změna byla pro žalobce zcela marginální. Jelikož nebyla žádost posouzena věcně, je z pohledu žalobce nepodstatné, zda řízení bylo zastaveno dle obecného předpisu (správní řád) nebo předpisu zvláštního (stavební zákon).

IV. Shrnutí a náklady řízení

49. S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
50. Výroky o nákladech řízení mají oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. ledna 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu